

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1914.

Treść: № 157. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące poddania niezaprzysiężonych na artykuły wojenne osób wojskowych, pozostających w czynnej służbie, pod postanowienia części II. wojskowej ustawy karnej.

157.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. lipca 1914,

dotyczące poddania niezaprzysiężonych na artykuły wojenne osób wojskowych, pozostających w czynnej służbie, pod postanowienia części II. wojskowej ustawy karnej.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Następujące postanowienia części II. wojskowej ustawy karnej, odnoszące się do osób wojskowych, zaprzysiężonych na artykuły wojenne, a mianowicie:

- rozdział 2., 3. i 4.,
- rozdział 5. z wyjątkiem § 208. *a, b, c i e*,
- rozdział 6.,
- rozdział 8., z wyjątkiem §§ 244. do 250. i 251. *a i d*,
- rozdział 9.,
- rozdział 10., z wyjątkiem §§ 272. *h* i 284. *d i e*, w końcu
- rozdział 11.

stosują się także do pozostających w służbie czynnej osób wojskowych, niezaprzysiężonych na artykuły wojenne, jeżeli osoby te dopuszczają się wymienionych w tych postanowieniach czynów i zaniechań w czasie, kiedy należą do etatu mobilizowanej lub już zmobilizowanej części siły zbrojnej lub do załogi fortecy, będącej w stanie uzbrojenia na sposób wojenny lub już do tego przeznaczony.

Jeżeli osoby wojskowe tego rodzaju dopuściły się w tym czasie współwiny lub innego współdzia-

łania w wojskowych czynach karygodnych, popełnionych przez inne osoby, wówczas należy postąpić z nimi zamiast po myśli §§ 314. do 317. wojskowej ustawy karnej po myśli ustawowych przepisów, zamieszczonych przy poszczególnych zbrodniach wojskowych, jeżeli zaś niema tam osobnego przepisu o współwinie lub innym współdziałaniu, po myśli ogólnych przepisów, podanych w §§ 11., 12., 14. i 17. wojskowej ustawy karnej.

Duchownych wojskowych, audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów wojskowych i urzędników wojskowych należy przy zastosowywaniu postanowień części II. wojskowego kodeksu karnego uważać na równi z oficerami, należącymi do stanu żołnierskiego, niewcielonych zaś do żadnej rangi gażystów na równi z podoficerami, z tą zmianą, że odnośnie do wspomnianych na ostatku gażystów należy zamiast degradacji orzec wydalenie ze służby.

§ 2.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tegoż poruczam Ministrowi obrony krajowej w porozumieniu z Ministrem wojny.

Bad Ischl, dnia 25. lipca 1914.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Hochenburger wkr.

Heinold wkr.

Forster wkr.

Hussarek wkr.

Trnka wkr.

Schuster wkr.

Zenker wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.

